

Največja in najmanjša ura.

Med najmanjše ure, kar jih je kdaj napravila človeška roka, prištevamo brez dvoma uro, ki jo je izdelal neki urar iz Ženeve v Švici. Ura meri v premeru komaj 1 cm, debela pa je tri milimetre. Plošča s številkami meri v premeru 5 in pol milimetra; navzlic temu pa ima ura narisanih 60 črtic za minute. Kazalec za minute je dolg 4 in pol mm, urni kazalec (mali kazalec) pa meri 1 in $\frac{1}{3}$ milimetra. Ura gre 28 ur nepretrgoma; navijejo jo s ključkom, ki ima komaj eno četrtino milimetra v premeru. Uro cenijo na 70.000 Din. Lahko si mislimo, koliko časa je potreboval urar, da je izgotovil to urico in kako fino je moralo biti orodje, s katerim jo je delal.

Največjo uro pa imajo na cerkvi sv. Romolda na cerkvenem zvoniku v mestu Mecheln v Belgiji. Stolp te cerkve meri 99 m, torej približno še enkrat toliko kakor Ljubljanski grad. Ura meri v premeru 12 m, obod ure pa, kjer so zaznamovane številke, je dolg 36 m. Od številke do številke na krogu je po 3 m razdalje. To uro so izgotovili l. 1527. Ura poganja tudi 45 zvonov in zvoncev in tehta 35.000 kg. Nekoliko manjša ura kakor ta je v Ameriki, in sicer se nahaja na mestni hiši v Filadelfiji. Dandanes poganja obe ogromni uri električna.

Sam se je ukanil.

Danilo Gorinšek.

(Francoska pravljica.)

Neki kmet je prodal isto kravo dvema kupcema in je tudi od vsakega prejel plačilo. Ko pa je uvidel, da bo moral enemu od obeh kupcev vrniti denar, ni vedel kako bi naredil, da bi obdržal ves denar, da pa kljub temu ne bi dobil tožbe nobeden izmed obeh kupcev. Naposled se je zatekel h kmetu, ki je veljal za najbolj brihtnega v vasi in ga je poprosil za svet. Kmet mu je dejal: »Če daš kravo meni, ti bom povedal, kaj moraš ukreniti!« Obtoženi kmet se je začudil: »Kako ti morem dati kravo, če jo že dolgujem drugemu, ki mi jo je plačal!« Ali prebrisani kmet je vztrajal in ko mu je zatrdil, da mu bo gotovo pomagal njegov nasvet, mu je oni obljubil kravo. Kmet pa mu je rekel: »Ko bo obravnava in te bodo izpraševali radi krave, ne odgovori nikomur, temveč mu zažvižgaj v obraz!«

Kmet je prišel na obravnavo. Sodnik ga je vprašal: »Ali si res obema kmetoma prodal isto kravo?« Kmet pa ni nič odgovoril, temveč mu je zažvižgal v obraz. Sodnik se je začudil. Izpraševali so ga tudi drugi gospodje, a on je vsakomur mesto odgovora zažvižgal v obraz. Pa je rekel sodnik tožiteljema: »Saj vidita, da se mu je zmešalo, kar pustita mu kravo in denar — saj je itak dosti velik revež!« — Tedaj je obtoženi kmet zopet zažvižgal. Videli so, da je neumen, in so odšli domov. Kmet pa je obdržal kravo in njeno dvojno kupno ceno.